

Contes màgics
de Reus-2

El Barato i les sabatilles màgiques

Monika Escuer Ros

Contes màgics
de Reus - 2

El Barato

i les sabatilles màgiques

Monika Escuer Ros

Primera edició: març del 2021

© Monika Escuer Ros

© de l'edició:
Quorum Llibres
C/ de la Violeta, 6 · 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
quorum@quorumllibres.cat
www.quorumllibres.cat

Disseny i composició: 3 x Tres

Impressió: Estugraf

ISBN: 978-84-16342-47-1

DL T 65-2021

Al rellotge de la façana de la Casa de la Vila, a la plaça del Mercadal, hi faltaven pocs minuts per les cinc de la tarda. La mare havia dit a la Paola que abans d'anar a classe de dansa al Centre de Lectura passés pel Barato a recollir les seves noves i flamants sabatilles de punta.

El Barato és un comerç centenari on tot és possible, és el paradís per a qui vulgui trobar allò que busca, sigui el que sigui. La classe de dansa no començava fins a les sis de la tarda, però la Paola sabia molt bé que aquella botiga sempre estava molt plena de gent i que sabies quan hi entraves, però no quan en sorties, així que hi va voler anar amb temps.

Feia una tarda tranquil·la de final de primavera, quan el sol ja ho vol escalfar tot, tot i que l'airet, a les tardes, encara refresca. Caminava amb pas lleuger i en passar per davant de la botigueta de llaminadures del carrer Major, no se'n va poder estar i es va quedar embadocada mirant tots aquells caramels de mil colors i, sense adonar-se'n, va xiuxiuejar:

«A mi m'agrada molt més el pa amb tomàquet!»

Mentre continuava carrer Major enllà, saltava de llamborda en llamborda entre la gent que anava i venia. No massa lluny, l'esperaven unes sabatilles de color rosa pàl·lid i d'aspecte delicat.

Ja estava a punt d'obrir la porta d'aquell antic comerç quan, abans d'entrar, no va poder resistir la temptació d'aturar-se un moment a guaitar les figuretes de l'imaginari de la Festa Major de Reus, que sempre lluien a l'aparador entre teixits llampants, sabatilles de dansa i, per descomptat, de les samarretes estampades amb el lema: «De Reus, de tota la vida.»

Li va cridar l'atenció un tros de roba que penjava, amb molta gràcia, d'un dels racons de l'aparador, del que estava situat a l'esquerra de la porta d'entrada, aquell en el qual, a primera fila, tal que vigilants de la gent que passa pel carrer, sempre hi havia els gegants de Reus fent voltes, eternament, al damunt d'un mecanisme giratori. Aquell trosset de seda tenia un estampat de